

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 486

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 183 din 29 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 alin. (3) din Codul penal	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
730. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.384/2010 privind aprobarea modelului-cadru al contractului de management și a listei indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public	6–12
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
6. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2014 privind unele aspecte legate de aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 183**

din 29 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 alin. (3) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Biro Endre Mark în Dosarul nr. 3.388/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 151D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Vitacom Electronics — S.R.L. din Cluj-Napoca a depus concluzii scrise.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției. Astfel, în art. 181 din Codul penal, legiuitorul a definit sintagmele de sistem informatic și date informatice, definiții care contribuie la claritatea textului legal criticat. Totodată, celelalte expresii folosite în alin. (3) al art. 360 din Codul penal nu creează dificultăți de interpretare câtă vreme au un înțeles uzual, comun. Prin incriminarea accesului fără drept la un sistem informatic, legiuitorul a urmărit să protejeze un sistem informatic securizat, iar referirea la proceduri, dispozitive sau programe specializate nu reprezintă altceva decât mijloace prin care un astfel de sistem informatic este securizat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.388/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 alin. (3) din Codul penal**, excepție ridicată de Biro Endre Mark în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) și (3) din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 5 din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la calitatea legilor, la accesul liber la justiție și la principiul legalității pedepsei, deoarece preiau în

mod deficitar dispozițiile art. 42 alin. (3) din Legea nr. 161/2003 care reglementau cu privire la încălcarea normelor de siguranță folosind sintagma „*asupra unui sistem informatic*”. De asemenea, la rândul său, acea reglementare din 2003 a preluat exigențele din directivele europene, respectiv Directiva 2005/222/JAI și Directiva 2013/40/UE.

7. Se arată că, în contextul dispozițiilor legale criticate, procedurile, dispozitivele, programele specializate, nu sunt definite nici în mod expres, nici în mod indirect, fiind dificil de înțeles în ce măsuri de securitate informatică se încadrează acestea și ce sancțiuni sunt suficiente pentru încălcarea lor. Nicăieri nu este definit ce anume este un cont, ce este o procedură, ce este un dispozitiv sau un program specializat. Destinatarul normei nu are cum să cunoască faptul că o simplă accesare a unei parole sau a unui cont, poate să ducă la sancțiunea normei de incriminare. Face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 553 din 16 iulie 2015, în care s-a stabilit că judecata individuală trebuie să primeze în orice fel de procedură în fața instanței, iar textele de lege trebuie să fie îndeajuns de clare încât să poată sancționa, iar inculpații, persoanele sau cetățenii, să fie în cunoștință de cauză. Mai mult, prin Hotărârea din 25 martie 1983, pronunțată în Cauza *Silver și alții împotriva Regatului Unit*, se arată că gradul de previzibilitate trebuie apreciat potrivit experienței juridice ordinare, fapt foarte relevant în atribuirea infracțiunilor informatice. Or, în acest moment, caracterul și gradul de siguranță prevăzut de hotărârea precitată nu sunt asigurate de prevederile art. 360 alin. (3) din Codul penal.

8. **Tribunalul Cluj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, chiar dacă este real că noțiunile de proceduri, dispozitive sau programe specializate nu sunt definite nici de Codul penal, nici de legislația specială, acestea nu au un nivel ridicat de complexitate, înțelesul lor putând fi decelat potrivit limbajului comun, așa cum el se regăsește în Dicționarul Explicativ al Limbii Române.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile legale criticate cuprind dispoziții de incriminare și au fost instituite de legiuitor în vederea ocrotirii relațiilor sociale referitoare la siguranța publică. Aceasta reprezintă o opțiune de politică legislativă și nu aduce în niciun fel atingere principiului constituțional, beneficiind de o reglementare detaliată în cadrul prevederilor Codului penal și Codului de procedură penală, norme a căror aplicare nu este afectată de dispozițiile analizate în prezenta excepție.

11. Așa cum a arătat instanța de contencios constituțional, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit (a se

vedea Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, paragraful 3).

12. Previzibilitatea unei norme presupune că destinatarul acesteia are reprezentarea aspectelor în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Deși textul de lege contestat nu cuprinde o enumerare a procedurilor, dispozitivelor sau programelor specializate care restricționează accesul la sisteme informatice, aceasta nu pune probleme de înțelegere sau interpretare, fiind evident că este vorba de orice astfel de proceduri, dispozitive sau programe.

13. De asemenea, orice destinatar al legii penale este de așteptat, în mod rezonabil, a cunoaște sensul noțiunii de „acces” la un sistem informatic, termenul nefiind folosit într-un sens diferit de cel al limbajului curent.

14. Așa fiind, dispozițiile legale criticate sunt formulate clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce, astfel încât, și sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece sunt suficient de precise și clare pentru a se observa cu ușurință că sancțiunea penală se aplică doar în condițiile în care fapta se realizează, din punctul de vedere al elementului material, prin acțiunea de a accesa, fără drept, un sistem informatic la care, prin intermediul unor proceduri, dispozitive sau programe specializate, accesul este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori.

16. În context, se arată că dispozițiile art. 35 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței și exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, stabilesc înțelesul termenilor și expresiilor „sistem informatic”, „prelucrare automată a datelor”, „program informatic”, „date informatice” etc.

17. Pe cale de consecință, textul criticat este enunțat cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă.

18. Având în vedere art. 2 din Codul de procedură penală, precum și art. 23 alin. (12) din Constituție, rezultă că judecătorul nu creează legea, ci o aplică la speța concretă. Competența judecătorului nu implică numai identificarea normei aplicabile și analiza conținutului său, ci și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit.

19. În ce privește invocarea art. 21 din Constituție, Avocatul Poporului arată că aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în materia dreptului substanțial. Din textul constituțional de referință nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 360 alin. (3) din Codul penal cu denumirea marginală *Accesul ilegal la un sistem informatic*, care au următorul conținut: „(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârșită cu privire la un sistem informatic la care, prin intermediul unor proceduri, dispozitive sau programe specializate, accesul este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”

23. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legilor, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității pedepsei.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate incriminează accesul, fără drept, la un sistem informatic la care, prin *intermediul unor proceduri, dispozitive sau programe specializate*, accesul este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori.

25. Infrațiunea a fost preluată din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care în cartea I, titlul III, capitolul III — *Infrațiuni și contravenții*, art. 42—51 cuprindea *infrațiunile contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice, infrațiunile informatice și pornografia infantilă prin sisteme informatice*, dispoziții care au fost abrogate, ulterior, prin art. 130 pct. 3 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

26. Rațiunea reglementării constă în prevenirea și combaterea criminalității informatice, prin măsuri specifice de prevenire, descoperire și sancționare a infrațiunilor săvârșite prin intermediul sistemelor informatice, asigurându-se respectarea drepturilor omului și protecția datelor personale.

27. În acest sens, în acord cu art. 35 alin. (1) lit. a), c) și h) din Legea nr. 161/2003 prin **sistem informatic** se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic, prin **program informatic** se înțelege un ansamblu de instrucțiuni care pot fi executate de un sistem informatic în vederea obținerii unui rezultat determinat, iar prin **măsuri de securitate** se înțelege folosirea unor *proceduri, dispozitive sau programe informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori*. Totodată, potrivit art. 35 alin. (2) din legea precitată prin **persoană care acționează fără drept** se înțelege persoana care nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract, persoana care depășește limitele autorizării sau persoana care nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă

operațiune într-un sistem informatic. Totodată, pentru a permite destinatarilor săi să înțeleagă cu ușurință conținutul reglementării, legiuitorul a definit în același articol și sensul noțiunilor de „prelucrare automată a datelor”, „date informatice”, „furnizor de servicii”, „date referitoare la traficul informațional”, „date referitoare la utilizatori”, precum și „materiale pornografice cu minori”.

28. Mai mult, potrivit art. 181 alin. (1) din Codul penal, similar cu art. 35 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, „prin sistem informatic se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic.” Chiar dacă Codul penal nu a preluat toate definițiile din Legea nr. 161/2003, aceasta rămâne în continuare un reper pentru înțelegerea elementelor de conținut ale infracțiunii criticate, iar practica și jurisprudența anterioară își păstrează actualitatea, întrucât noua reglementare nu aduce modificări conținutului infracțiunii. Această definiție este identică cu cea dată în Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, adoptată la Budapesta la 23 noiembrie 2001 și ratificată prin Legea nr. 64/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 20 aprilie 2004. În Raportul explicativ al Convenției s-a detaliat definiția conceptului de „sistem informatic” (computerizat) ca fiind un dispozitiv compus din echipament și programe informatice, realizat pentru procesarea automată (fără intervenție umană directă) a datelor (datele din sistemul computerizat sunt operate prin executarea unui sistem informatic, adică a unui set de instrucțiuni care pot fi executate de calculator pentru obținerea rezultatului dorit). Un calculator poate rula diferite programe informatice și poate consta din diferite periferice (un dispozitiv care poate executa diferite funcții specifice în interacțiune cu unitatea centrală, cum ar fi o imprimantă, ecran video sau cititor/inscripător de CD-uri), distincte față de unitatea centrală de procesare. Totodată, o rețea constă în interconectarea a două sau mai multe sisteme informatice, iar interconectarea poate fi comună (prin fire sau cabluri) sau wireless, (radio, infraroșii sau satelit) ori amândouă.

29. Interpretând sistematic dispozițiile legale criticate și cu precădere pe cele ale art. 35 din Legea nr. 161/2003 prin care s-au definit o serie de termeni și expresii, Curtea constată că acestea întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât conținutul lor este clar, inteligibil și lipsit de generalizări excesive. Totodată, și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, impune aceste exigențe, motiv pentru care art. 8 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 25 și art. 36 alin. (1) și (4) teza finală prevăd că: „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. [...] Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor”; „în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere”; „în cadrul soluțiilor legislative preconizate trebuie să se realizeze o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite în noua reglementare, care au un alt înțeles decât cel comun, pentru a se asigura astfel înțelegerea lor corectă și a se evita interpretările greșite”; „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar

și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”; „Redactarea este subordonată dezideratului înțelegerii cu ușurință a textului de către destinatarii acestuia.”

30. De altfel, infracțiunile reglementate în capitolul VI din titlul VII al Părții speciale din Codul penal intitulat *Infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice* nu pot exista în absența unui sistem informatic și/sau a unor date informatice asupra cărora făptuitorul acționează fără drept, neautorizat sau depășind autorizarea, în modalitățile prevăzute pentru realizarea scopului menționat. La anumite infracțiuni, numai o componentă sau anumite **componente ale sistemului informatic** (dispozitive, programe informatice, coduri de acces, parole, proceduri) constituie situația premisă a acelei infracțiuni contra siguranței sistemelor informatice.

31. Prin urmare, susținerea autorului excepției, potrivit căreia nu avea cum să cunoască ce se înțelege prin „proceduri, dispozitive sau programe specializate” nu poate fi primită, deoarece, așa cum s-a arătat, legiuitorul a definit în cuprinsul art. 35 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 161/2003 ce se înțelege prin acestea. Practic, legiuitorul noului Cod penal nu a făcut altceva decât să înlocuiască termenul generic „măsuri de securitate” cu definiția dată acestuia de legea mai sus menționată. În plus, așa cum s-a arătat, aceeași lege a definit ce se înțelege prin programe informatice, iar în ceea ce privește noțiunile de „proceduri” sau „dispozitive” deși nu sunt definite nici de Codul penal, nici de legislația specială, acestea nu au un nivel ridicat de complexitate, înțelesul lor putând fi decelat potrivit limbajului comun.

32. Totodată, dispozițiile legale criticate nu reprezintă altceva decât o reflectare a exigenței constituționale consacrate de art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității incriminării și a pedepsei, legea instituind în termeni foarte clari că este prohibit accesul fără drept la un sistem informatic protejat de măsuri de securitate. Legiuitorul a utilizat sintagma criticată „proceduri, dispozitive sau programe specializate” pentru a informa destinatarul normei că un acces fără drept la un astfel de sistem informatic se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani. Aceasta s-a impus cu atât mai mult cu cât poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

33. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul

jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

34. Totodată, drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

35. De aceea, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia destinatarii dispozițiilor legale criticate nu își pot adapta conduita în funcție de conținutul lor, deoarece acestea sunt suficient de clare, precise și previzibile, sens în care legiuitorul a definit în termeni lipsiți de echivoc că accesul fără drept la un sistem informatic protejat de măsuri de securitate este interzis. Mai mult, în anumite situații determinate chiar de evoluția tehnică informatică, suplețea legii este de preferat, întrucât nu se pot stabili aprioric exhaustiv și în mod concret care sunt sistemele informatice și măsurile de securitate care le însoțesc.

36. De exemplu, folosirea cardului inscripționat cu datele culese de pe cardul autentic, oricare ar fi fost modul de obținere a acestora, ori folosirea cardului autentic, fără acordul titularului său, la ATM reprezintă acces fără drept la un sistem informatic, în scopul obținerii de date informatice, prin încălcarea măsurilor de securitate, faptă incriminată de art. 360 din Codul penal. Bancomatul face parte din sistemul informatic bancar, datele transmise și receptate fiind protejate prin măsuri de securitate încorporate în sistemul de citire a cardurilor și în codul PIN.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Biro Endre Mark în Dosarul nr. 3.388/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 360 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

37. Așa fiind, Codul penal incriminează în art. 360 fapta de acces ilegal la un sistem informatic într-o variantă tip, în alin. (1) și în două variante agravante, în alin. (2) și (3): accesul, fără drept, la un sistem informatic, săvârșit în scopul obținerii de date informatice, respectiv accesul la un sistem informatic, prin încălcarea măsurilor de securitate adică a *procedurilor, dispozitivelor sau programelor informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori*. Forma agravată a infracțiunii prevăzută de art. 360 alin. (3) din Codul penal există atunci când făptuitorul utilizează „mijloace calificate” de acces, apte să depășească ori să eludeze protecția sporită instituită prin măsurile de securitate. Textul de lege criticat nepunând vreo condiție cât privește modul concret în care restricția este nesocotită, Curtea constată că își menține astfel actualitatea jurisprudența care, anterior Codului penal, a reținut incidența art. 42 alin. (3) din Legea nr. 161/2003 pentru fapte precum accesul, prin utilizarea frauduloasă a unui user-name și a parolei aferente acestuia, în sistemul informatic al unei bănci (a se vedea Decizia nr. 3.701 din 14 mai 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală), ori accesarea contului de mesagerie instalat pe calculatorul comun al făptuitorului și al persoanei vătămate (a se vedea decizia nr. 1.739 din 3 mai 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală). Pentru aceleași rațiuni, forma agravată subzistă și atunci când nesocotirea restricției este facilitată de disfuncțiile sau carențele sistemului de protecție, care permit înlăturarea sau ocolirea/eludarea facilă a protecției. În acest sens, Curtea constată că argumentele avute în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 15 din 14 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 6 decembrie 2013, sunt valabile și în cazul de față cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 360 din Codul penal care a preluat aceeași soluție legislativă existentă în art. 42 din Legea nr. 161/2003.

38. În ce privește critica raportată la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât prevederile legale criticate sunt norme de drept substanțial, și nu de drept procedural.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.384/2010 privind aprobarea modelului-cadru al contractului de management și a listei indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P. 6.148 din 4.06.2018 al Direcției generale juridică și resurse umane, având în vedere prevederile art. 176 alin. (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.384/2010 privind aprobarea modelului-cadru al contractului de management și a listei indicatorilor de performanță a activității managerului spitalului public, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se

modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și managerii spitalelor publice vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

București, 5 iunie 2018.
Nr. 730.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 1.384/2010)

CONTRACT DE MANAGEMENT nr. data

I. Părțile contractului

1. Ministerul Sănătății sau ministerul/instituția cu rețea sanitară proprie, după caz, reprezentat prin ministru, conducătorul instituției cu rețea sanitară proprie, primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București ori președintele Consiliului Județean, pe de o parte,

și

2. Managerul sau, după caz, comandantul/directorul general al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București, str. nr., telefon: fix/mobil/....., e-mail

a) persoană fizică, domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, în calitate de manager al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București;

sau

b) persoana juridică, având sediul în localitatea, sectorul/județul, înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., reprezentată prin domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, pe de altă parte, am convenit încheierea prezentului contract de management.

II. Obiectul contractului

Art. 1. — Obiectul prezentului contract de management îl constituie organizarea, conducerea și administrarea Spitalului, precum și gestionarea patrimoniului și a mijloacelor materiale și bănești ale acestuia,

pe baza obiectivelor și a indicatorilor de performanță a activității, prevăzuți în anexa la prezentul contract de management, în scopul asigurării serviciilor medicale preventive, curative, de recuperare și/sau paleative, după caz, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

III. Durata contractului

Art. 2. — (1) Prezentul contract de management este valabil până la data de (maximum 4 ani de la data încheierii acestuia).

(2) La încetarea mandatului, prezentul contract de management poate fi prelungit pe o perioadă de 3 luni, prin act adițional încheiat cu acordul părților, de maximum două ori, perioadă în care se organizează concursul de ocupare a postului, respectiv licitație publică, după caz.

(3) Contractul de management conferă titularului vechime în muncă și specialitate.

IV. Durata muncii

Art. 3. — (1) Durata timpului de lucru este de 8 ore/zi, 40 de ore/săptămână, în conformitate cu legislația muncii în vigoare.

(2) Programul de lucru este următorul [se menționează explicit repartizarea timpului de lucru prevăzut la alin. (1) pe zile, precum și intervalul orar corespunzător acestora]:

.....

.....

.....

(3) Respectarea duratei timpului de lucru și a programului de lucru prevăzute la alin. (1) și (2) este obligatorie.

V. Drepturile și obligațiile părților

Art. 4. — Drepturile managerului sunt următoarele:

1. primirea unei sume lunare brute de lei, stabilită potrivit prevederilor legale în vigoare, reprezentând:

a) salariul de bază lunar brut: lei;

b) alte drepturi salariale, după caz lei;

2. dreptul la concediu de odihnă anual, de zile lucrătoare, conform prevederilor legale;

3. dreptul de a beneficia de asigurări sociale de sănătate, pensii și alte drepturi de asigurări sociale de stat, în condițiile plății contribuțiilor prevăzute de lege;

4. dreptul la securitate și sănătate în muncă;

5. dreptul la formare profesională, în condițiile legii;

6. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului și acces la toate documentele privind activitatea medicală și economico-financiară a acestuia;

7. dreptul de a fi sprijinit de către consiliul de administrație în rezolvarea problemelor de strategie, organizare și funcționare a spitalului, precum și în activitatea de identificare de resurse financiare pentru creșterea veniturilor spitalului, în condițiile legii;

8. dreptul de a fi sprijinit de consiliul medical în implementarea activităților pentru îmbunătățirea standardelor clinice și a modelelor de practică, în monitorizarea și evaluarea activității medicale, precum și întărirea disciplinei economico-financiare;

9. dreptul de a fi susținut în realizarea activităților specifice de consiliul medical, consiliul etic, precum și de alte comisii pe care le înființează, ale căror atribuții și responsabilități sunt aprobate de comitetul director și sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;

10. dreptul de a revoca membrii comitetului director în cazul neîndeplinirii atribuțiilor ce le revin;

11. dreptul de a revoca șefii de secții în cazul nerealizării indicatorilor specifici timp de cel puțin un an;

12. dreptul la suspendarea de drept, pe perioada exercitării mandatului, a contractului individual de muncă și de reluare a raporturilor de muncă pe postul deținut anterior încheierii prezentului contract de management;

13. decontarea cheltuielilor de cazare, diurnă, transport și a altor cheltuieli, cu documente justificative, pentru deplasările în interes de serviciu în țară și în străinătate, potrivit legii;

14. dreptul la repaus zilnic și săptămânal;

15. dreptul la egalitate de șanse și de tratament;

16. dreptul de a desfășura activitate medicală în spital, în condițiile legii;

17. dreptul de a angaja resursele umane și financiare, în condițiile legii;

18. dreptul de a renegocia indicatorii de performanță a activității asumați prin prezentul contract de management;

19. dreptul de a participa la ședințele consiliului de administrație fără drept de vot.

Art. 5. — (1) Obligațiile managerului în domeniul politicii de personal și al structurii organizatorice sunt următoarele:

1. stabilește și aprobă numărul de personal, pe categorii și locuri de muncă, în funcție de normativul de personal în vigoare și pe baza propunerilor șefilor de secții și de servicii;

2. aprobă organizarea concursurilor pentru posturile vacante, numește și eliberează din funcție personalul spitalului;

3. repartizează personalul din subordine pe locuri de muncă;

4. aprobă programul de lucru, pe locuri de muncă și categorii de personal, pentru personalul aflat în subordine;

5. organizează concurs pentru ocuparea funcțiilor specifice comitetului director;

6. numește și revocă, în condițiile legii, membrii comitetului director;

7. încheie contractele de administrare cu membrii comitetului director care au ocupat postul prin concurs organizat în condițiile legii, pe o perioadă de maximum 4 ani, în cuprinsul căruia sunt prevăzuți indicatorii de performanță asumați;

8. prelungește, la încetarea mandatului, contractele de administrare încheiate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

9. încetează contractele de administrare încheiate, înainte de termen, în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în acestea;

10. stabilește, de comun acord cu personalul de specialitate medico-sanitar care ocupă funcții de conducere specifice comitetului director și are contractul individual de muncă suspendat, programul de lucru al acestuia în situația în care desfășoară activitate medicală în unitatea sanitară respectivă, în condițiile legii;

11. numește în funcție șefii de secție, de laborator și de serviciu medical care au promovat concursul sau examenul organizat în condițiile legii și încheie cu aceștia, în termen de maximum 30 de zile de la data numirii în funcție, contract de administrare cu o durată de 4 ani, în cuprinsul căruia sunt prevăzuți indicatorii de performanță asumați;

12. solicită consiliului de administrație constituirea comisiei de mediere, în condițiile legii, în cazul în care contractul de administrare prevăzut la pct. 11 nu se încheie în termen de 7 zile de la data stabilită în condițiile menționate;

13. delegează unei alte persoane funcția de șef de secție, de laborator și de serviciu medical, pe o perioadă de până la 6 luni, în cazul în care la concursul organizat, în condițiile legii, pentru ocuparea acestor funcții nu se prezintă niciun candidat în termenul legal;

14. repetă procedurile legale de organizare a concursului sau examenului pentru ocuparea funcțiilor de șefi de secție, de laborator și de serviciu medical ocupate în condițiile prevăzute la pct. 13;

15. aprobă regulamentul intern al spitalului, precum și fișa postului pentru personalul angajat;

16. înființează, cu aprobarea comitetului director, comisii specializate în cadrul spitalului, necesare pentru realizarea unor activități specifice, cum ar fi: comisia medicamentului, nucleul de calitate, comisia de analiză a decesului etc., al căror mod de

organizare și funcționare este prevăzut în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;

17. realizează evaluarea performanțelor profesionale ale personalului aflat în directă subordonare, potrivit structurii organizatorice, și, după caz, soluționează contestațiile formulate cu privire la rezultatele evaluării performanțelor profesionale efectuate de alte persoane, în conformitate cu prevederile legale;

18. aprobă planul de formare și perfecționare a personalului, în conformitate cu legislația în vigoare;

19. negociază contractul colectiv de muncă la nivel de spital, cu excepția spitalelor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, cărora li se aplică reglementările specifice în domeniu;

20. răspunde de încheierea asigurării de răspundere civilă în domeniul medical atât pentru spital, în calitate de furnizor, cât și pentru personalul medico-sanitar angajat, precum și de reînnoirea acesteia ori de câte ori situația o impune;

21. răspunde de respectarea prevederilor legale privind incompatibilitățile și conflictul de interese de către personalul din subordine, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

22. propune, ca urmare a analizei în cadrul comitetului director, structura organizatorică, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirii unității, în vederea aprobării de către Ministerul Sănătății, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale, în condițiile legii;

23. în situația în care spitalul public nu are angajat personal propriu sau personalul angajat este insuficient, pentru acordarea asistenței medicale corespunzătoare structurii organizatorice aprobate în condițiile legii, poate încheia contracte de prestări servicii pentru asigurarea acestora;

24. analizează modul de îndeplinire a obligațiilor membrilor comitetului director, ai consiliului medical și consiliului etic și dispune măsurile necesare în vederea îmbunătățirii activității spitalului;

25. răspunde de organizarea și desfășurarea activității de educație medicală continuă (EMC) pentru medici, asistenți medicali și alt personal, în condițiile legii;

26. răspunde de organizarea și desfășurarea activității de audit public intern, conform legii.

(2) Obligațiile managerului în domeniul managementului serviciilor medicale sunt următoarele:

1. elaborează, pe baza nevoilor de servicii medicale ale populației din zona deservită, planul de dezvoltare a spitalului pe perioada mandatului, ca urmare a propunerilor consiliului medical, și îl supune aprobării consiliului de administrație al spitalului;

2. aprobă formarea și utilizarea fondului de dezvoltare al spitalului, pe baza propunerilor comitetului director, cu respectarea prevederilor legale;

3. aprobă planul anual de servicii medicale, elaborat de comitetul director, la propunerea consiliului medical;

4. aprobă măsurile propuse de comitetul director pentru dezvoltarea activității spitalului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației;

5. elaborează și pune la dispoziție consiliului de administrație rapoarte privind activitatea spitalului; aplică strategiile și politica de dezvoltare în domeniul sanitar ale Ministerului Sănătății, adecvate la necesarul de servicii medicale pentru populația deservită; în cazul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, aplică strategiile specifice de dezvoltare în domeniul medical;

6. îndrumă și coordonează activitatea de prevenire a infecțiilor nosocomiale;

7. dispune măsurile necesare în vederea realizării indicatorilor de performanță a activității asumați prin prezentul contract;

8. desemnează, prin act administrativ, coordonatorii programelor/subprogramelor naționale de sănătate derulate la nivelul spitalului;

9. răspunde de implementarea și raportarea indicatorilor programelor/subprogramelor naționale de sănătate derulate la nivelul spitalului, în conformitate cu prevederile legale elaborate de Ministerul Sănătății;

10. răspunde de asigurarea condițiilor corespunzătoare pentru realizarea unor acte medicale de calitate de către personalul medico-sanitar din spital;

11. răspunde de implementarea protocoalelor de practică medicală la nivelul spitalului, pe baza recomandărilor consiliului medical;

12. urmărește realizarea activităților de control al calității serviciilor medicale oferite de spital, coordonată de directorul medical, cu sprijinul consiliului medical și al celui științific;

13. negociază și încheie, în numele și pe seama spitalului, protocoale de colaborare și/sau contracte cu alți furnizori de servicii pentru asigurarea continuității și creșterii calității serviciilor medicale;

14. răspunde, împreună cu comitetul director, de asigurarea condițiilor de investigații medicale, tratament, cazare, igienă, alimentație și de prevenire a infecțiilor nosocomiale, conform normelor aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

15. negociază și încheie contractul de furnizare de servicii medicale cu casa de asigurări de sănătate, în condițiile stabilite în contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;

16. poate încheia contracte de furnizare de servicii medicale cu casele de asigurări de sănătate private;

17. poate încheia contracte cu direcțiile de sănătate publică județene sau a municipiului București, după caz, în vederea derulării programelor naționale de sănătate și desfășurării unor activități specifice, în conformitate cu structura organizatorică a acestora;

18. poate încheia contract cu institutul de medicină legală din centrul medical universitar la care este arondat pentru asigurarea drepturilor salariale ale personalului care își desfășoară activitatea în cabinetele de medicină legală din structura acestora, precum și a cheltuielilor de natură bunurilor și serviciilor necesare pentru funcționarea acestor cabinete;

19. răspunde de respectarea prevederilor legale în vigoare cu privire la drepturile pacientului și dispune măsurile necesare atunci când se constată încălcarea acestora;

20. răspunde de asigurarea asistenței medicale în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză și este obligat să participe cu toate resursele la înlăturarea efectelor acestora;

21. răspunde de asigurarea acordării primului ajutor și asistenței medicale de urgență oricărei persoane care se prezintă la spital, dacă starea sănătății persoanei este critică, precum și de asigurarea, după caz, a transportului obligatoriu medicalizat la o altă unitate medico-sanitară de profil, după stabilizarea funcțiilor vitale ale acesteia;

22. răspunde de asigurarea, în condițiile legii, a calității actului medical, a respectării condițiilor de cazare, igienă, alimentație și de prevenire a infecțiilor nosocomiale, precum și de acoperirea, de către spital, a prejudiciilor cauzate pacienților.

(3) Obligațiile managerului în domeniul managementului economico-financiar sunt următoarele:

1. răspunde de organizarea activității spitalului pe baza bugetului de venituri și cheltuieli propriu, elaborat de către comitetul director pe baza propunerilor fundamentate ale conducătorilor secțiilor și compartimentelor din structura spitalului, pe care îl supune aprobării ordonatorului de credite ierarhic superior, după avizarea acestuia de către consiliul de administrație, în condițiile legii;

2. răspunde de asigurarea realizării veniturilor și de fundamentarea cheltuielilor în raport cu acțiunile și obiectivele din anul bugetar pe titluri, articole și alineate, conform clasificății bugetare;

3. răspunde de repartizarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului pe secțiile și compartimentele din structura acestuia și de cuprinderea sumelor repartizate în contractele de administrare încheiate în condițiile legii;

4. răspunde de monitorizarea lunară de către șefii secțiilor și compartimentelor din structura spitalului a execuției bugetului de venituri și cheltuieli pe secții și compartimente, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

5. răspunde de raportarea lunară și trimestrială a execuției bugetului de venituri și cheltuieli unităților deconcentrate cu personalitate juridică ale Ministerului Sănătății și, respectiv, ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, în funcție de subordonare, precum și de publicarea acesteia pe site-ul Ministerului Sănătății, pentru unitățile subordonate, pe cel al autorității de sănătate publică ori pe site-urile ministerelor și instituțiilor sanitare cu rețele sanitare proprii;

6. răspunde de raportarea lunară și trimestrială a execuției bugetului de venituri și cheltuieli consiliului local și/sau județean, după caz, dacă beneficiază de finanțare din bugetele locale;

7. aprobă și răspunde de realizarea programului anual de achiziții publice;

8. aprobă lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, la propunerea comitetului director;

9. răspunde, împreună cu membrii consiliului medical, de respectarea disciplinei economico-financiare la nivelul secțiilor, compartimentelor și serviciilor din cadrul spitalului;

10. identifică, împreună cu consiliul de administrație, surse suplimentare pentru creșterea veniturilor spitalului, cu respectarea prevederilor legale;

11. îndeplinește toate atribuțiile care decurg din calitatea de ordonator terțiar de credite, conform legii;

12. răspunde de respectarea și aplicarea corectă a legislației din domeniu.

(4) Obligațiile managerului în domeniul managementului administrativ sunt următoarele:

1. aprobă și răspunde de respectarea regulamentului de organizare și funcționare, după avizarea prealabilă de către direcția de sănătate publică județeană/a municipiului București, direcția medicală sau structura similară acesteia din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie ori Ministerul Sănătății, după caz;

2. reprezintă spitalul în relațiile cu terțe persoane fizice sau juridice;

3. încheie acte juridice în numele și pe seama spitalului, conform legii;

4. răspunde de modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și dispune măsuri de îmbunătățire a activității spitalului;

5. încheie contracte de colaborare cu instituțiile de învățământ superior medical, respectiv unitățile de învățământ medical, în conformitate cu metodologia elaborată de Ministerul Sănătății, în vederea asigurării condițiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activităților de învățământ;

6. încheie, în numele spitalului, contracte de cercetare cu finanțatorul cercetării, pentru desfășurarea activității de cercetare științifică medicală, în conformitate cu prevederile legale;

7. răspunde de respectarea prevederilor legale în vigoare referitoare la păstrarea secretului profesional, păstrarea confidențialității datelor pacienților internați, informațiilor și documentelor referitoare la activitatea spitalului;

8. răspunde de obținerea și menținerea valabilității autorizației de funcționare, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

9. pune la dispoziția organelor și organismelor competente, la solicitarea acestora, în condițiile legii, informații privind activitatea spitalului;

10. transmite direcției de sănătate publică județene/a municipiului București, direcției medicale sau structurii similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății, după caz, informări trimestriale și anuale cu privire la patrimoniul dat în administrare, realizarea indicatorilor activității medicale, precum și la execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

11. răspunde de organizarea arhivei spitalului și de asigurarea securității documentelor prevăzute de lege, în format scris și electronic;

12. răspunde de înregistrarea, stocarea, prelucrarea și transmiterea informațiilor legate de activitatea sa, în conformitate cu normele aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

13. aprobă utilizarea bazei de date medicale a spitalului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

14. răspunde de organizarea unui sistem de înregistrare și rezolvare a sugestiilor, sesizărilor și reclamațiilor referitoare la activitatea spitalului;

15. conduce activitatea curentă a spitalului, în conformitate cu reglementările în vigoare;

16. propune spre aprobare Ministerului Sănătății, direcției medicale ori structurii medicale similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății, după caz, un înlocuitor de drept pentru perioadele de absență motivată din spital, în condițiile legii;

17. informează Ministerul Sănătății sau, după caz, ministerele sau instituțiile cu rețea sanitară proprie cu privire la starea de incapacitate temporară de muncă, în termen de maximum 24 de ore de la apariția acesteia;

18. răspunde de monitorizarea și raportarea datelor specifice activității medicale, economico-financiare, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

19. respectă măsurile dispuse de către conducătorul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie sau primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București ori președintele consiliului județean, după caz, în situația în care se constată disfuncționalități în activitatea spitalului public;

20. răspunde de depunerea solicitării pentru obținerea acreditării spitalului, în condițiile legii, în termen de maximum un an de la aprobarea procedurilor, standardelor și metodologiei de acreditare;

21. răspunde de solicitarea reacreditării, în condițiile legii, cu cel puțin 6 luni înainte de încetarea valabilității acreditării;

22. respectă Strategia națională de raționalizare a spitalelor, aprobată prin hotărâre a Guvernului;

23. elaborează, împreună cu comitetul director, planul de acțiune pentru situații speciale și coordonează asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, conform dispozițiilor legale în vigoare;

24. răspunde de respectarea și aplicarea corectă de către spital a prevederilor actelor normative care reglementează activitatea acestuia;

25. asigură și răspunde de organizarea activităților de învățământ și cercetare astfel încât să consolideze calitatea actului medical, cu respectarea drepturilor pacienților, a eticii și deontologiei medicale;

26. avizează numirea, în condițiile legii, a șefilor de secție, șefilor de laborator și a șefilor de serviciu medical din cadrul secțiilor, laboratoarelor și serviciilor medicale clinice și o supune aprobării Ministerului Sănătății.

(5) Obligațiile managerului în domeniul incompatibilităților și al conflictului de interese sunt următoarele:

1. depune o declarație de interese, precum și o declarație cu privire la incompatibilitățile prevăzute de lege și de prezentul contract, în termen de 15 zile de la numirea în funcție, la Ministerul Sănătății sau, după caz, la ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie;

2. actualizează declarația prevăzută la pct. 1 ori de câte ori intervin modificări față de situația inițială, în termen de maximum 30 de zile de la data apariției modificării, precum și a încetării funcțiilor sau activităților;

3. răspunde de afișarea declarațiilor prevăzute de lege pe site-ul spitalului;

4. depune declarație de avere în condițiile prevăzute la pct. 1 și 2.

Art. 6. — Drepturile Ministerului Sănătății, ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, după caz, sunt următoarele:

1. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului;

2. dreptul de a solicita spitalului, indiferent de rețeaua de care aparține, documente referitoare la întreaga activitate a acestuia, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

3. dreptul de a controla activitățile organizatorice și funcționale cu caracter medico-sanitar ale spitalului;

4. dreptul de a revoca managerul spitalului din rețeaua proprie, la propunerea comisiei de evaluare, numită prin ordin ori decizie sau act administrativ al/a/al miniștrilor și conducătorilor instituțiilor cu rețea sanitară proprie, după caz;

5. dreptul de a fi informat prompt asupra evenimentelor deosebite legate de activitatea spitalului;

6. dreptul de a controla activitatea managerului spitalului din rețeaua proprie, ori de câte ori consideră necesar;

7. în cazul Ministerului Sănătății, dreptul de a verifica, de a controla și de a sancționa, potrivit legii, activitatea spitalului, indiferent de rețeaua de care aparține, în exercitarea funcției de autoritate centrală în domeniul sănătății publice.

Art. 7. — Obligațiile Ministerului Sănătății, ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie, după caz, sunt următoarele:

1. asigură managerului spitalului libertate în conducerea și organizarea activității spitalului, în condițiile legii;

2. poate pune la dispoziția managerului, la solicitarea scrisă a acestuia, informații cu privire la performanța altor spitale publice;

3. urmărește modul de realizare de către managerul spitalului a obiectivelor și indicatorilor de performanță a activității acestuia, precum și execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

4. analizează și evaluează periodic și ori de câte ori este nevoie sau la sesizarea organelor abilitate ale statului activitatea spitalului din rețeaua proprie, care este în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, numind o comisie de evaluare;

5. analizează, direct ori prin intermediul direcției de sănătate publică din aria administrativ-teritorială a spitalului din rețeaua proprie, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice, a investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli;

6. acordă managerului spitalului din rețeaua proprie toate drepturile ce decurg din prezentul contract de management, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din lege;

7. asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal ale managerului.

VI. Incompatibilitățile și conflictul de interese

Art. 8. — (1) Funcția de manager persoană fizică este incompatibilă cu:

a) exercitarea oricăror altor funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică, cu respectarea prevederilor lit. b) și alin. (4);

b) desfășurarea de activități didactice sau de cercetare științifică finanțate de către furnizori de bunuri și servicii ai spitalului respectiv;

c) exercitarea oricărei activități sau oricărei altei funcții de manager, inclusiv a celor neremunerate;

d) exercitarea unei activități sau a unei funcții de membru în structurile de conducere ale unei alte unități spitalicești;

e) exercitarea oricărei funcții în cadrul organizațiilor sindicale sau patronale de profil;

f) exercitarea funcției de membru în organele de conducere, administrare și control ale unui partid politic;

g) exercitarea funcției de membru în organele de conducere, administrare și control în societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care la numirea în funcție managerul se află în stare de incompatibilitate sau de conflict de interese, acesta este obligat să înlăture motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese în termen de 30 de zile de la numirea în funcție. În caz contrar, contractul de management este reziliat de plin drept.

(3) Managerul răspunde, în condițiile legii, pentru toate prejudiciile cauzate spitalului ca urmare a încălcării obligațiilor referitoare la incompatibilități și conflict de interese.

(4) Persoanele care îndeplinesc funcția de manager pot desfășura activitate medicală în instituția respectivă, cu respectarea programului de lucru prevăzut în prezentul contract de management, fără a afecta buna funcționare a unității sanitare.

Art. 9. — Constituie conflict de interese:

a) deținerea de către manager persoană fizică, manager persoană juridică ori reprezentant al persoanei juridice de părți sociale, acțiuni sau interese la societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori organizații nonguvernamentale care stabilesc relații cu caracter patrimonial cu spitalul la care persoana în cauză exercită funcția de manager. Dispoziția de mai sus se aplică și în cazurile în care astfel de părți sociale, acțiuni sau interese sunt deținute de către soțul/soția, rudele ori afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ai persoanei în cauză;

b) deținerea de către soțul/soția, rudele managerului ori afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ai acestuia a funcției de membru în comitetul director, șef de secție, laborator sau serviciu medical sau a unei alte funcții de conducere, inclusiv de natură administrativă, în cadrul spitalului la care persoana în cauză exercită funcția de manager;

c) alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b) în care managerul sau soțul/soția, rudele ori afinii managerului până la gradul al IV-lea inclusiv au un interes de natură patrimonială care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a funcției de manager.

Art. 10. — (1) Incompatibilitățile și conflictul de interese sunt aplicabile atât persoanei fizice, cât și reprezentantului desemnat al persoanei juridice care exercită funcția de manager de spital.

(2) În cazul în care la numirea în funcție managerul se află în stare de incompatibilitate sau de conflict de interese, acesta este obligat să înlăture motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese în termen de 30 de zile de la numirea în funcție. În caz contrar, prezentul contract de management este reziliat de plin drept.

(3) Managerul răspunde, în condițiile legii, pentru toate prejudiciile cauzate spitalului ca urmare a încălcării obligațiilor referitoare la incompatibilități și conflict de interese.

VII. Răspunderea contractuală

Art. 11. — (1) Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor asumate prin prezentul contract de management părțile răspund în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

(2) Forța majoră apără părțile de răspundere.

Art. 12. — Managerul răspunde civil, contravențional, material sau penal, după caz, pentru nerespectarea prevederilor legale și pentru daunele produse spitalului prin orice acte contrare intereselor acestuia.

Art. 13. — (1) Contractul de management se suspendă în următoarele situații:

- a) concediu de maternitate;
- b) concediu pentru incapacitate temporară de muncă pentru o perioadă mai mare de o lună;
- c) managerul este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică;

d) managerul este arestat preventiv sau se află în arest la domiciliu, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Suspendarea contractului de management nu împiedică încetarea acestuia în situațiile prevăzute la art. 184 alin. (1) lit. i), s) și ș) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe perioada suspendării contractului de management ministrul sănătății, conducătorul ministerelor sau instituțiilor cu rețea sanitară proprie sau primarul unității administrativ-teritoriale, primarul general al municipiului București sau președintele consiliului județean ori rectorul universității de medicină și farmacie, după caz, numesc un manager interimar, respectiv membrul comitetului director interimar.

VIII. Forța majoră

Art. 14. — Niciuna dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau de executarea în mod necorespunzător, total sau parțial, a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract de management, dacă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră, astfel cum este definită de lege.

Art. 15. — (1) Partea care invocă forța majoră este obligată să notifice celeilalte părți, în termen de 5 zile de la data

producerii și încetării evenimentului, și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

(2) Dacă nu procedează la anunțarea în termenul prevăzut la alin. (1) a începerii și încetării cazului de forță majoră, partea care îl invocă suportă toate daunele provocate celeilalte părți prin neanunțarea în termen.

Art. 16. — Dacă în termen de 30 de zile de la producere, evenimentul respectiv nu încetează, părțile au dreptul să își notifice încetarea de plin drept a prezentului contract de management, fără ca vreuna dintre ele să pretindă daune-interese.

Art. 17. — Forța majoră se constată de către o autoritate competentă.

IX. Corespondența

Art. 18. — (1) Corespondența legată de derularea prezentului contract se efectuează în scris, prin scrisori recomandate cu confirmare de primire, prin fax sau direct la sediul părților.

(2) Fiecare parte contractantă este obligată ca în termen de 3 zile lucrătoare din momentul în care intervin modificări ale datelor ce figurează în prezentul contract să notifice celeilalte părți contractante schimbările survenite.

(3) În accepțiunea părților contractante, orice notificare adresată de una dintre acestea celeilalte este valabil îndeplinită dacă va fi transmisă la adresa/sediul prevăzută/prevăzut în partea introductivă a prezentului contract.

(4) În cazul în care notificarea se face pe cale poștală, aceasta va fi transmisă, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire și se consideră primită de destinatar la data menționată de oficiul poștal primitor pe această confirmare.

(5) Notificările verbale nu se iau în considerare de niciuna dintre părți, dacă nu sunt confirmate prin intermediul uneia dintre modalitățile prevăzute la alineatele precedente.

X. Modificarea contractului

Art. 19. — (1) Prezentul contract se poate modifica prin negociere și acord bilateral, la inițiativa oricărei părți contractante, sub rezerva notificării scrise a intenției de modificare și a propunerilor de modificare cu cel puțin 30 de zile înaintea datei de la care se dorește modificarea.

(2) Modificarea se face printr-un act adițional semnat de ambele părți care este parte integrantă a prezentului contract.

(3) În situații temeinic justificate, notificarea scrisă a intenției de modificare a anexei nr. 2 poate fi făcută până la data de 1 martie a anului curent pentru indicatorii de performanță ai anului precedent.

(4) Prin *situații temeinic justificate* se înțelege orice act juridic, act administrativ aprobat de forul ierarhic superior sau alte documente prevăzute de lege, care stau la baza calculului indicatorilor pentru perioada la care acestea sunt aplicabile.

Art. 20. — În condițiile apariției unor noi acte normative în materie, care intră în vigoare pe durata derulării prezentului contract, clauzele contractuale se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător, prin încheierea unui act adițional la prezentul contract, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a acestora.

Art. 21. — Dacă o clauză a prezentului contract este declarată nulă, celelalte prevederi ale contractului nu vor fi afectate de această nulitate. Părțile convin ca orice clauză declarată nulă să fie înlocuită printr-o altă clauză care să corespundă satisfăcător înțelesului contractului.

XI. Încetarea contractului

Art. 22. — Prezentul contract de management încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea perioadei pentru care a fost încheiat;

b) la revocarea din funcție a managerului, în cazul nerealizării indicatorilor de performanță ai managerului spitalului public, prevăzuți în contractul de management, timp de minimum un an, din motive imputabile acestuia, și/sau în situația neîndeplinirii culpabile a celorlalte obligații ale managerului;

c) prin acordul de voință al părților semnatare;

d) la apariția unei situații de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de lege;

e) în cazul nerespectării termenului de înlăturare a motivelor de incompatibilitate ori de conflict de interese prevăzut la art. 178 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) la decesul sau punerea sub interdicție judecătorească a managerului;

g) în cazul falimentului persoanei juridice, manager al spitalului, potrivit legii;

h) la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege;

i) în cazul în care se constată abateri de la legislația în vigoare care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea pacienților sau a salariaților;

j) în cazul refuzului colaborării cu organele de control desemnate de instituțiile abilitate în condițiile legii;

k) în cazul în care se constată de către organele de control și instituțiile abilitate în condițiile legii abateri de la legislația în vigoare care sunt imputabile managerului și care, deși remediabile, nu au fost remediate în termenul stabilit de organele sau instituțiile respective;

l) nerespectarea măsurilor dispuse de ministrul sănătății în domeniul politicii de personal și al structurii organizatorice sau, după caz, a măsurilor dispuse de ministrul/conducătorul instituției pentru spitalele din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie;

m) dacă se constată că managerul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru exercitarea funcției de manager;

n) în cazul existenței a 3 luni consecutive de plăți restante, a căror vechime este mai mare decât termenul scadent de plată, respectiv a arieratelor, în situația în care la data semnării contractului de management unitatea sanitară nu înregistrează arierate;

o) în cazul nerespectării graficului de eșalonare a plăților arieratelor, asumat la semnarea contractului de management, în situația în care la data semnării contractului de management unitatea sanitară înregistrează arierate;

p) în cazul denunțării unilaterale a contractului de către manager, cu condiția unei notificări prealabile scrise transmise cu minimum 30 de zile calendaristice înainte de data încetării contractului;

q) ca urmare a condamnării la executarea unei pedepse privative de libertate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești;

r) când printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea managerului pentru săvârșirea unei infracțiuni

contra statului sau contra autorității, infracțiuni de corupție și de serviciu, infracțiuni care împiedică îndeplinirea justiției, infracțiuni de fals ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției.

Art. 23. — Contractul de management încheiat de managerul spitalului din rețeaua autorităților administrației publice locale încetează în condițiile legii, la propunerea consiliului de administrație, în cazul în care acesta constată existența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 22.

XII. Litigii

Art. 24. — Litigiile născute în legătură cu încheierea, executarea, modificarea, încetarea și interpretarea clauzelor prezentului contract de management vor fi supuse unei proceduri prealabile de soluționare pe cale amiabilă.

Art. 25. — Litigiile nesoluționate pe cale amiabilă sunt de competența instanțelor de judecată.

XIII. Alte clauze

Art. 26. — Managerul nu poate transmite altei persoane drepturile și obligațiile care rezultă din prezentul contract de management.

Art. 27. — (1) La data încheierii prezentului contract de management, spitalul are înregistrate obligații de plată neachitate după cum urmează:

a) în termenul de scadență lei;

b) peste termenul de scadență lei.

(2) Obligațiile de plată neachitate, prevăzute la alin. (1), vor fi lichidate după cum urmează (se vor menționa explicit posibilitățile, precum și intervalul în care vor fi lichidate în condițiile legii):

.....

Art. 28. — Dacă managerul nu înlătură motivele de incompatibilitate ori de conflict de interese în termen de 30 de zile de la apariția acestora, este obligat să plătească despăgubiri Ministerului Sănătății sau, după caz, ministerului, instituției publice ori primarului unității administrativ-teritoriale, primarului general al municipiului București sau președintelui consiliului județean, după caz, părți semnatare ale contractului de management.

Art. 29. — Părțile contractante au negociat următoarele clauze suplimentare, conform și în limita prevederilor legale în vigoare:

.....

XIV. Legislație aplicabilă

Art. 30. — Prezentul contract de management se interpretează conform legilor din România.

Prezentul contract de management a fost încheiat astăzi,, în două exemplare a câte pagini fiecare, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

Manager
sau, după caz,
comandant/director general

.....
(numele în clar și semnătura)

Ministerul Sănătății/ministerul sau
instituția cu rețea sanitară proprie,
reprezentat/reprezentată prin

.....
(numele în clar și semnătura)

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2014 privind unele aspecte legate de aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 6 alin. (2) și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1, 3 și 4 din Legea nr. 12/2017 privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național,

având în vedere prevederile Regulamentului Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială nr. 2/2017 privind metodologia și procedura utilizate pentru stabilirea amortizoarelor de capital și sfera de aplicare a acestor instrumente, potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 16 mai 2018,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2014 privind unele aspecte legate de aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 10 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, punctele 32, 34, 36 și 37 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„32. *amortizorul de capital aferent instituțiilor globale de importanță sistemică (amortizorul G-SII)* — fondurile proprii pe care o S.S.I.F. este obligată să le mențină în conformitate cu art. 18 din Regulamentul Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială nr. 2/2017 privind metodologia și procedura utilizate pentru stabilirea amortizoarelor de capital și sfera de aplicare a acestor instrumente;

„34. *amortizorul de capital pentru riscul sistemic* — fondurile proprii pe care o S.S.I.F. este obligată să le mențină în conformitate cu art. 103;

„36. *rata amortizorului anticiclic de capital* — cota procentuală pe care S.S.I.F. trebuie să o aplice pentru a calcula amortizorul anticiclic de capital specific S.S.I.F. respective;

„37. *firmă de investiții autorizată la nivel național* — o S.S.I.F. pentru care rata amortizorului anticiclic de capital este impusă prin hotărâre emisă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială, denumit în continuare C.N.S.M.;”

2. La articolul 3, punctul 38 se abrogă.

3. La articolul 3, după punctul 39 se introduce un nou punct, punctul 40, cu următorul cuprins:

„40. *stat terț semnificativ* — statul terț care a fost identificat ca fiind semnificativ în urma evaluărilor periodice efectuate de C.N.S.M.”

4. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) S.S.I.F. trebuie să instituie politici de administrare a riscurilor care să definească abordarea acestora în privința grevării de sarcini a activelor, precum și proceduri și

controale care să asigure că riscurile asociate administrării garanțiilor și grevării de sarcini a activelor sunt identificate, monitorizate și administrate în mod adecvat.

(2) Politicile prevăzute la alin. (1) trebuie să țină seama de modelul de afaceri al fiecărei S.S.I.F., de specificul piețelor de finanțare și de situația macroeconomică.

(3) Politicile prevăzute la alin. (1) trebuie aprobate de organul de conducere.”

5. La articolul 41 se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru a dispune de capacitatea necesară pentru identificarea tuturor tipurilor semnificative de concentrări ale riscului de lichiditate, S.S.I.F. trebuie să aibă o bună înțelegere a structurii de finanțare și a structurii activelor și să cunoască toți factorii principali care le influențează de-a lungul timpului. Identificarea concentrărilor riscului de lichiditate trebuie să aibă în vedere și angajamentele din afara bilanțului.

(3) În funcție de modelul de activitate, S.S.I.F. trebuie să aibă în vedere vulnerabilitățile care provin din structura de finanțare și din cea a activelor.

(4) S.S.I.F. care își desfășoară activitatea în mai multe țări și în mai multe monede trebuie să aibă acces la diverse surse de finanțare în fiecare monedă în care S.S.I.F. deține poziții semnificative.”

6. După articolul 41 se introduce un nou articol, articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — Pentru determinarea nivelului concentrării riscului de lichiditate, S.S.I.F. trebuie să utilizeze indicatori cantitativi în completarea evaluărilor calitative ale concentrărilor riscului de lichiditate.”

7. La articolul 43 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) La elaborarea planurilor de finanțare pentru situații neprevăzute, S.S.I.F. trebuie să aibă în vedere și concentrările riscului de lichiditate.

(3) S.S.I.F. trebuie să includă în planurile pentru situații neprevăzute strategii care să ia în considerare grevarea de sarcini contingentă generată de situații de criză relevante, precum o înrăutățire a ratingului S.S.I.F., deprecierea activelor gajate și creșteri ale cerințelor de marjă.”

8. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Prezentul capitol și titlul III stabilesc reguli cu privire la fondurile proprii pe care S.S.I.F. trebuie să le dețină în vederea constituirii amortizoarelor de capital.

(2) Prezentul capitol și titlul III se aplică S.S.I.F. și sucursalelor din România ale firmelor de investiții din țări terțe.

(3) Prezentul capitol și titlul III nu se aplică S.S.I.F. care nu sunt autorizate să presteze serviciile de investiții prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) și f) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

9. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — (1) În aplicarea prevederilor art. 126¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, a prevederilor prezentului capitol și a titlului III, A.S.F. poate stabili prin hotărâre măsuri privind aplicarea prezentului capitol și a titlului III și privind nivelul amortizoarelor de capital.

(2) La recomandarea C.N.S.M., A.S.F. poate emite hotărâri pentru impunerea ratelor amortizoarelor de capital, cu excepția cazurilor în care expunerile sunt situate în alte state, iar amortizoarele anticiclice de capital stabilite de autoritățile competente sau de autoritățile desemnate din aceste state se aplică în mod direct, conform prevederilor art. 72 alin. (3) și (4). În hotărârile emise, A.S.F. precizează și data de la care S.S.I.F. aplică ratele amortizoarelor de capital.

(3) În situația în care A.S.F. decide să aplice recomandările emise de C.N.S.M., A.S.F. informează C.N.S.M. în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptarea respectivei hotărâri.

(4) A.S.F. informează C.N.S.M. cu privire la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii prin care măsurile recomandate de acesta au fost impuse S.S.I.F.

(5) La recomandarea C.N.S.M., A.S.F. poate acorda derogări de la aplicarea anumitor măsuri de reciprocitate în domeniul amortizoarelor de capital firmelor de investiții care înregistrează expuneri sub un anumit prag.

(6) În cazul în care A.S.F. decide să procedeze conform alin. (5), aceasta informează C.N.S.M. cu privire la derogarea acordată și, la recomandarea acestuia, aplică un proces de monitorizare periodică, în vederea efectuării eventualelor ajustări necesare.

(7) În situația în care A.S.F. nu este de acord cu oricare dintre elementele cuprinse în recomandarea emisă de C.N.S.M. și, prin urmare, nu aplică măsura recomandată, A.S.F. informează C.N.S.M. și transmite acestuia fundamentarea respectivei hotărâri în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

(8) A.S.F. elaborează periodic analize privind eficiența și eficacitatea instrumentelor macroprudențiale din categoria amortizoarelor de capital aplicate S.S.I.F., în vederea formulării de eventuale propuneri care să fie supuse analizei C.N.S.M., legate de:

a) calibrarea, recalibrarea sau dezactivarea instrumentelor macroprudențiale deja implementate; și/sau

b) activarea unor noi instrumente macroprudențiale, în scopul atenuării riscurilor și vulnerabilităților identificate.”

10. La articolul 66, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 66. — (1) S.S.I.F. trebuie să mențină, după caz, la nivel individual și la nivel consolidat, potrivit prevederilor din partea întâi titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe lângă fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzute la art. 92 din același regulament, un amortizor de conservare a capitalului echivalent cu 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc calculată conform art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Amortizorul de conservare a capitalului trebuie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și se adaugă la cerințele de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și ale art. 226 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La recomandarea C.N.S.M., A.S.F. poate excepta S.S.I.F. mici și mijlocii de la cerințele prevăzute la alin. (1), dacă o astfel de exceptare nu amenință stabilitatea sistemului financiar la nivel național.

(3) Hotărârea prin care A.S.F. acordă exceptarea prevăzută la alin. (2) include recomandarea formulată în acest sens de C.N.S.M., prevăzută la alin. (2).”

11. La articolul 66, alineatele (4) și (5) se abrogă.

12. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cerința privind menținerea amortizorului anticiclic de capital specific menționată la alin. (1) se adaugă la cerințele de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și ale art. 226 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare. Amortizorul anticiclic de capital trebuie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază menținute în plus față de cele utilizate pentru îndeplinirea cerințelor de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și ale art. 226 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La articolul 67, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) La recomandarea C.N.S.M., A.S.F. poate excepta S.S.I.F. mici și mijlocii de la cerințele prevăzute la alin. (1), dacă o astfel de exceptare nu amenință stabilitatea sistemului financiar la nivel național.”

14. La articolul 67, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Hotărârea prin care A.S.F. acordă exceptarea prevăzută la alin. (2¹) include recomandarea formulată în acest sens de C.N.S.M., prevăzută la alin. (2¹).”

15. La titlul III capitolul I, secțiunile a 2-a—a 4-a, cuprinzând articolele 68—70, se abrogă.

16. La articolul 71, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Rata amortizorului anticiclic de capital specific S.S.I.F. este egală cu media ponderată a ratelor amortizorului anticiclic de capital care se aplică în jurisdicțiile în care sunt situate expunerile relevante din credite ale S.S.I.F., potrivit prevederilor prezentului regulament și hotărârilor emise de A.S.F. în materia amortizoarelor de capital.”

17. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) În scopul calculării ratei amortizorului anticiclic de capital specific S.S.I.F., inclusiv, unde este cazul, pentru scorurile elementului de capital consolidat corespunzător, S.S.I.F. utilizează ratele amortizorului anticiclic de capital aplicabile în jurisdicțiile în care sunt situate expunerile relevante din credite, publicate pe website-ul A.S.F., în conformitate cu prevederile alin. (2)—(4).

(2) Rata amortizorului anticiclic de capital aplicabilă pentru expunerile relevante din credite situate în România este stabilită prin hotărâre a A.S.F., emisă la recomandarea C.N.S.M.

(3) Rata amortizorului anticiclic de capital aplicabilă expunerilor relevante din credite situate într-un alt stat membru este:

a) rata stabilită de autoritatea desemnată a aceluși stat membru, în cazul în care această rată nu depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc;

b) rata stabilită de autoritatea desemnată a aceluși stat membru, în cazul în care această rată depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc și este impusă de către A.S.F. prin hotărâre emisă la recomandarea C.N.S.M.;

c) 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc dacă rata stabilită de autoritatea desemnată a statului membru respectiv depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc și A.S.F. a emis o hotărâre de impunere a unei rate de 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc, ca urmare a recomandării C.N.S.M., emisă în baza unei decizii a acestuia de nerecunoaștere a ratei impuse de autoritatea desemnată a statului membru.

(4) Rata amortizorului anticiclic de capital aplicabilă pentru expunerile relevante din credite situate într-un stat terț semnificativ este:

a) în cazul în care autoritatea desemnată dintr-un stat terț semnificativ nu a stabilit și nu a publicat un amortizor anticiclic de capital pentru acest stat:

(i) rata amortizorului anticiclic de capital impusă prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M.;

(ii) 0%, dacă A.S.F. nu a emis o hotărâre în acest sens;

b) în cazul în care autoritatea desemnată dintr-un stat terț semnificativ a stabilit și a publicat un amortizor anticiclic de capital pentru acest stat:

(i) rata stabilită de autoritatea desemnată a acelui stat terț semnificativ, în cazul în care această rată nu depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc, iar C.N.S.M. nu consideră necesară recomandarea unui nivel mai mare decât nivelul stabilit de respectiva autoritate desemnată;

(ii) rata amortizorului anticiclic de capital impusă prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M., în cazul în care acesta consideră necesară recomandarea unei rate mai mari decât rata stabilită de autoritatea desemnată a statului terț semnificativ;

(iii) rata stabilită de autoritatea desemnată a statului terț semnificativ, în cazul în care această rată depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc și este impusă prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M.;

(iv) 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc dacă rata stabilită de autoritatea desemnată a statului terț semnificativ respectiv depășește 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc și A.S.F. a emis o hotărâre de impunere a unei rate de 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc, ca urmare a recomandării C.N.S.M., emisă în baza unei decizii a acestuia de nerecunoaștere a ratei impuse de autoritatea desemnată a statului terț semnificativ.”

18. La articolul 73, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru scopurile calculului prevăzut la art. 71 alin. (1):

a) ratele amortizorului anticiclic impuse prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M., se aplică de la data prevăzută în hotărârea respectivă, dacă decizia are ca efect majorarea ratei;

b) ratele stabilite de autoritățile desemnate din alte state membre, în cazul în care aceste rate nu depășesc 2,5% din valoarea totală a expunerii la risc, se aplică de la data precizată de acele autorități, dacă decizia respectivelor autorități are ca efect majorarea ratei;

c) sub rezerva lit. a), rata amortizorului anticiclic pentru un stat terț se aplică la 12 luni de la data la care autoritatea competentă dintr-un stat terț a anunțat modificarea ratei, indiferent dacă autoritatea în cauză impune firmelor de investiții înființate în statul terț să aplice modificarea într-un termen mai scurt, în condițiile în care decizia are ca efect majorarea ratei. În acest sens, o modificare a ratei pentru un stat terț este considerată ca anunțată la data la care este publicată de autoritatea competentă din statul terț în conformitate cu cadrul de reglementare relevant la nivel național;

d) rata amortizorului anticiclic se aplică imediat în condițiile în care decizia are ca efect reducerea acesteia.”

19. Articolele 74 și 75 se abrogă.

20. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Fiecare instituție identificată de C.N.S.M. drept instituție de tip G-SII trebuie să mențină, la nivel consolidat, un amortizor G-SII la nivelul impus prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M. Amortizorul G-SII trebuie să fie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și se adaugă la cerințele de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și ale art. 226 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

21. Articolele 77 și 78 se abrogă.

22. La articolul 79, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — (1) S.S.I.F. identificate de C.N.S.M. drept instituții de tip O-SII mențin, la nivel consolidat, subconsolidat sau individual, după caz, un amortizor O-SII, impus prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M. Amortizorul O-SII trebuie să fie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și se adaugă la cerințele de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și ale art. 226 alin. (1) — (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

23. La articolul 79, alineatele (2)—(4) se abrogă.

24. Articolele 80—86 se abrogă.

25. Articolul 87 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — Instituțiile de importanță sistemică nu utilizează fonduri proprii de nivel 1 de bază menținute pentru a acoperi amortizorul G-SII și amortizorul O-SII impuse prin hotărâre emisă de A.S.F. potrivit art. 76 și art. 79 alin. (1), la recomandarea C.N.S.M., pentru a îndeplini oricare dintre cerințele impuse în temeiul art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, al art. 66 și 67 din prezentul regulament, precum și orice alte cerințe impuse în temeiul art. 226 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

26. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — În cazul în care un grup, la nivel consolidat, face obiectul următoarelor tipuri de amortizoare, se aplică amortizorul cu valoarea cea mai mare dintre:

a) amortizorul G-SII și amortizorul O-SII;

b) amortizorul G-SII, amortizorul O-SII și, în conformitate cu art. 103, amortizorul de capital pentru riscul sistemic.”

27. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 89. — În cazul în care o S.S.I.F., la nivel individual sau subconsolidat, face obiectul unui amortizor O-SII și al unui amortizor de capital pentru riscul sistemic în conformitate cu art. 103, se aplică amortizorul cu valoarea cea mai mare dintre cele două.”

28. Articolul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 88 și 89, în cazul în care amortizorul de capital pentru riscul sistemic se aplică tuturor expunerilor situate în România, dar nu se aplică expunerilor din afara ei, respectivul amortizor de capital pentru riscul sistemic se cumulează cu amortizorul O-SII sau cu amortizorul G-SII, care se aplică în conformitate cu art. 79, respectiv art. 76.”

29. Articolul 93 se abrogă.

30. Articolul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — S.S.I.F. trebuie să aplice amortizorul de capital pentru riscul sistemic expunerilor localizate pe teritoriul României, expunerilor localizate în state terțe, precum și expunerilor localizate în alte state membre, conform hotărârii emise de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M.”

31. **Articolele 95—102 se abrogă.**

32. **La articolul 103, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 103. — (1) S.S.I.F. trebuie să mențină, la nivel individual, consolidat și subconsolidat, pe lângă fondurile proprii prevăzute la art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un amortizor de capital pentru riscul sistemic, impus prin hotărâre emisă de A.S.F., la recomandarea C.N.S.M. Amortizorul de capital pentru riscul sistemic se constituie din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și se adaugă la cerințele de fonduri proprii rezultate din aplicarea dispozițiilor art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și ale art. 226 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

33. **Articolul 105 se abrogă.**

34. **Articolul 149 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 149. — (1) În cursul anului 2018, prin derogare de la prevederile art. 66, S.S.I.F. trebuie să mențină amortizorul de conservare a capitalului la un nivel egal cu 1,875% din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale S.S.I.F., calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În perioada 1 ianuarie 2019 — 31 decembrie 2019, S.S.I.F. trebuie să mențină amortizorul de conservare a

capitalului la nivelul impus prin hotărâre a A.S.F., la recomandarea C.N.S.M.”

35. **Articolul 150 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 150. — (1) În cursul anului 2018, prin derogare de la prevederile art. 67, S.S.I.F. trebuie să mențină amortizorul anticiclic de capital la nivelul de 0% din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale S.S.I.F., calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În perioada 1 ianuarie 2019—31 decembrie 2019, S.S.I.F. trebuie să mențină amortizorul anticiclic de capital la nivelul impus prin hotărâre a A.S.F., la recomandarea C.N.S.M.”

36. **La articolul 151, alineatele (3)—(7) se abrogă.**

37. **La articolul 152, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 152. — (1) Prevederile art. 76 și 87—92 se aplică după cum urmează:

a) 75% din amortizorul G-SII, stabilit în conformitate cu art. 76, în anul 2018; și

b) 100% din amortizorul G-SII, stabilit în conformitate cu art. 76, în anul 2019.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul și pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară și intră în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Leonardo Badea

București, 17 mai 2018.

Nr. 6.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 093510